

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 474 / 21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1.		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 14 maja 2021 r. w sprawie II K 549 / 21			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			

# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty			

wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.					
0.12.2. Ocena dowodów					
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu			
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)					
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach			

		niewzględnienia dowodu	
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
	zarzuty mogącej mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku obraży przepisów prawa procesowego – art. 4 kpk, art. 7 kpk, art. 92 kpk art. 410 kpk, art. 167 kpk, art. 170 § 2 kpk, art. 627 kpk;	# zasadny # częściowo zasadne # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Co do zarzutów obraży art. art. 4 kpk, art. 7 kpk, art. 92 kpk art. 410 kpk w zakresie zasadności przypisania P. O. zachowań, do jakich odwołuje			

się akt
oskarżenia –
wskazana przez
sąd I instancji
ocena dowodów
nie jest ani
dowolna, ani
nielogiczna, nie
pozostaje też w
sprzeczności z
doświadczeniem
życiowym.
Poprzedzona
została
ujawnieniem w
toku rozprawy
całokształtu
okoliczności
sprawy i stanowi
wynik
rozważenia
zarówno tych
przemawiających
na korzyść, jak
i na niekorzyść
oskarżonego. I
tak, jeśli chodzi
o słowa
wypowiedziane
pod adresem L.
O. w dniu 5
grudnia 2019 r.,
ocenione przez
sąd I instancji w
kategorii groźby
jej uderzenia
oraz w
konsekwencji
spowodowania
obrażenia ciała
– w tej materii
sąd I instancji
dysponował nie
kwestionowanym
przez strony
dowodem w
postaci nagrania
utrwalającego
dokładną treść
też

wypowiedzi,
oddającego
także kontekst,
w jakim ona
padła. Z
formalnego
punktu widzenia
rzeczywiście
mogła ona zostać
odczytana w
kategoriach
groźby karalnej
z art. 190 §
1 kk. Treść
i okoliczności
tej wypowiedzi
można
przywoływać
jako dowód na
to, że oskarżony
w sytuacjach
konfliktowych,
przy dużym
nasileniu
wzajemnych
negatywnych
emocji, nie
zawsze potrafił
nad sobą
zapanować i
zachowywał się
w sposób
impulsywny.
Wiarygodnymi
jawią się zatem
zeznania
pokrzywdzonej
również co do
tego, że w
podobny sposób
postąpił także
w dniu 18
kwietnia 2020
r., wypowiadając
groźbę na tyle
cicho, iż nie
została ona
utrwalona
urządzeniami
nagrywającymi

dźwięk, z
których
pokrzywdzona
zazwyczaj w
jego obecności
korzystała, a
czego oskarżony
był świadom.
Znamiennym
jest w tym
kontekście, iż
składając
wyjaśnienia w
toku
postępowania
przygotowawczego,
przypisanych
mu słów z 5
grudnia 2020 r.
się nie wypierał,
zaś co do
tych z dnia 18
kwietnia 2020
r. nie wykluczał,
że mogły zostać
wypowiedziane.
Jeśli zaś chodzi
o zdarzenie z
dnia 2 lutego
2020 r. zeznania
pokrzywdzonej
znajdują
pośrednie
wsparcie w
dokumentacji
medycznej,
utrwalającej
obrażenia, jakie
po jego
zakończeniu u
niej
stwierdzono. Ich
wielość oraz
rozmieszczenie
na rozmaitych
częściach ciała
przystają do
mechanizmu ich
powstania, jaki
wylaniał się z

relacji
pokrzywdzonej.
Trudno zaś
uznać za
wiarygodne, by
aż tyle tych
obrażeń i to
umiejscowionych
na tak różnych
częściach ciała,
obejmujące
także okolice
twarzy, powstało
przypadkowo,
wskutek
agresywnych
zachowań brata
i matki
pokrzywdzonej,
podczas ich
wspólnej
szarpaniny z
oskarżonym.
Obiektem ich
zachowań był
wszak
oskarżony, a nie
pokrzywdzona,
gdy tymczasem
okazało się, że
ilość i charakter
stwierdzonych u
nich obrażeń
jest podobna.
Odnosząc się
zaś do mocy
dowodowej
nagrań
utrwalonych w
trakcie tego
zdarzenia przez
obie strony
konfliktu –
słusznie sąd I
instancji uznał,
iż jest ona
ograniczona. Za
ich pomocą
można jedynie
odtworzyć słowa

wypowiadane przez uczestników tego zajęcia, ale już nie to, jaka aktywność fizyczna im towarzyszyła. Tak oskarżony, jak i pokrzywdzona mieli świadomość wzajemnego nagrywania. Nie trudno zatem podejrzewać, iż mając taką wiedzę, w pewien teatralny wręcz sposób mogli na użytek nagrań wypowiadać słowa opisujące zdarzenie w sposób dla siebie korzystny, ale w rzeczywistości nie przystający do jego faktycznego przebiegu. Z resztą z nagrań tych właśnie wynika, iż każde z nich zarzuca sobie nawzajem zachowania inne, aniżeli opisywane w wypowiedzianych przez siebie słowach.

Sąd I instancji nie dopuścił się naruszenia pozostałych, wymienionych

wyżej, przepisów
prawa
procesowego,
odstępując od
przeprowadzenia
dowodów z
uzupełniającej
opinii
odnoszącej się
do obrażeń
stwierdzonych u
oskarżonego i
pokrzywdzonej,
jak również od
przesłuchania
pokrzywdzonej
przy udziale
biegłego
psychologa. Co
do pierwszej
kwestii –
odtworzenie
przebiegu
zajścia, podczas
którego
poszczególne
obrażenia
powstały, jest
domeną sądu, a
nie biegłych. Ci
mogli wyłącznie
wypowiedzieć
się, czy
mechanizm
powstania
obrażeń, jaki
wyłaniał się
z zeznań i
wyjaśnień
przesłuchanych
w sprawie osób,
był
prawdopodobny
i z tej powinności
się wywiązali.
Biegli nie są już
jednak
uprawnieni do
dalej idącego
wartościowania i

oceniań tych dowodów oraz finalnego wypowiedzenia się, które z nich są wiarygodne, a które nie. Taka ocena zeznań i wyjaśnień jest wyłączną domeną sądu. Z kolei wobec braku wątpliwości co do stanu psychicznego pokrzywdzonej oraz jej stanu rozwoju umysłowego, mogących zakłócać u niej zdolności postrzegania lub odtwarzania przez niego postrzeżeń, zarządzenie jej przesłuchania z udziałem biegłego psychologa nie znajdowało uzasadnienia. Także i w tym przypadku ocena jej wiarygodności pozostawała wyłączną domeną sądu.

Wniosek

zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od

zasadny

częściowo
zasadny

zarzuczonego czynu	# niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Z formalnego punktu widzenia przypisane oskarżonemu zachowania wyczerpywały znamiona występów z art. 190 § 1 kk oraz art. 157 § 2 kk, wobec czego uniewinnienie oskarżonego od zarzuczonego czynu nie było możliwe. Sąd odwoławczy jednak uznał, iż czyny te cechował na tyle minimalny stopień społecznej szkodliwości, by nie traktować ich jako przestępstwa. Oskarżonego obarcza to, że w sytuacjach konfliktowych, przy bardzo dużym nasileniu negatywnych emocji z obu stron, nie bez racji uważając (por. akta		

sprawy
rozwodowej,
gdzie opiniujący
w imieniu RODK
zwracali na to
uwagę), iż
jego prawo do
kontaktów z
dziećmi było
przez żonę w
sposób
nadmiernie go
krzywdzący
ograniczane i
utrudniane, nie
zawsze potrafił
nad sobą
zapanować i
zachowywał się
w sposób
impulsywny.
Relacje między
małżonkami
były wówczas
wyjątkowo
napięte, a
wzajemne
pretensje
rozliczne.
Wszystko to
utrudniało im
dojrzały i
rozsądny sposób
rozwiązywania
sytuacji
spornych i
konfliktowych,
w tym również
związanych z
realizowaniem
przez
oskarżonego
prawa do
należytych i
niezakłócanych
kontaktów z
dziećmi.
Wypowiadane
sytuacyjnie
groźby stanowiły

jedynie wyraz
chwilowej
frustracji
oskarżonego,
bez realnego
zamiaru ich
ureczywistnienia.
Pierwsza z gróźb
ograniczyła się
do hipotetycznej
w istocie
wypowiedzi, że
jeśli oskarżony
rzeczywiście za
chwilę
pokrzywdzoną
uderzy, to ta
miałaby realny
powód do
żądania
interwencji. Co
do zaś zdarzenia
z dnia 2
lutego 2020 r.,
to przypomnieć
należy, iż po
chwili oskarżony
sam stał się
obiektom ataku,
doznając
obrażeń
porównywalnych
– jeśli chodzi
o ich ilość
i charakter –
do tych, jakie
stwierdzono u
pokrzywdzonej.

4.
OKOLICZNOŚCI
PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU
Z URZĘDU

1.

Związłe o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy	
0.1Co do ustaleń faktycznych		
Związłe o powodach utrzymania w mocy		
Omówiono powyżej		
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany	
0.0.1-		

Zwiąże powodach zmiany	o		
-			
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	i		
1.1.	-	# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylecia	o		
-			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylecia	o		
-			
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	

Zwięzłe o powodach i uchylenia ze umorzenia wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
Przyjęcie, iż przypisane oskarżonemu czyny cechuje znikoma ich społeczna szkodliwość			
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia			
Omówiono powyżej			
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
-			
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	-	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2 i 3	<p>Uznając, iż oskarżony z formalnego punktu widzenia dopuścił się czynów zabronionych, a jedynie ze względu na ich znikomą społeczną szkodliwość zaistniała konieczność umorzenia wobec niego postępowania, sąd uznał, iż zachodzi wyjątkowy wypadek, by obciążyć go kosztami procesu częściowo (art. 632a § 1 kpk) – wydatkami poniesionymi przez Skarb Państwa oraz wydatkami poniesionymi przez oskarżycielkę</p>	

posiłkową w części związanej z postępowaniem przed sądem I instancji. Oskarżony został zwolniony z obowiązku ich zwrotu w części związanej z postępowaniem przed sądem II instancji przyjmując, że wywiedzenie na jego korzyść apelacji okazało się na tyle skuteczne, iż powodów wyżej opisanych postępowanie zostało umorzone.

7. PODPIS